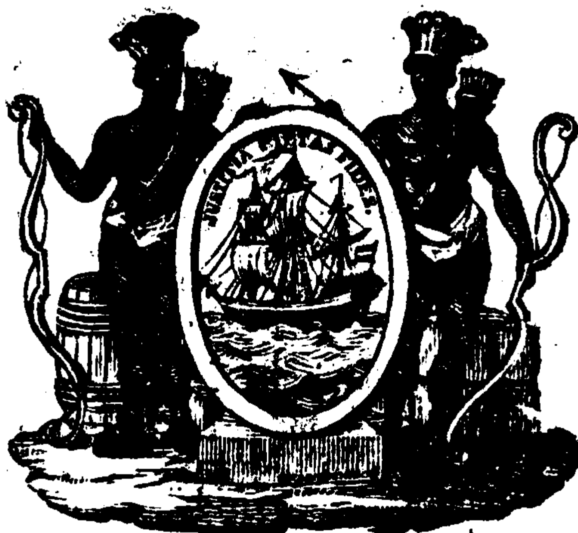
A°. 1843. N°. 6.

ZATURDAG, 21 JANUARIJ.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 20 Januarij 1843.

(2591) Alzoo de Administrateuren der Plantaadje *Maria Petronella*, zich aan het Gouvernement hebben geadresseerd, met verzoek om den Slaaf FRANS, aankomende dat Effect, over te schrijven op naam van M. MEIJER, voor den Vrijdom.

Zoo worden degenen, welke vermeenen mogten redenen van oppositie te hebben, in de gelegenheid gesteld om uiterlijk binnen den tijd van *veertien* dagen, na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentien aanteekening ter Gouvernements Secretarij te doen.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

POST-KANTOOR.

Tot narigt van het Publiek dient, dat Z. M. Korvet *CASTOR*, gecommandeerd door den Kapt. Luit. ter Zee F. A. SÖHNGEN, op Donderdag den 26sten dezer, over de Eilanden *St. Eustatius* en *St. Martin*, de reis naar *Curaçao* zal aannemen; zullende de Brievenmalen voor gemelde Eilanden bestemd, op dien dag des middags ten *twaalf* uren, worden gesloten.

Paramaribo, den 20 Januarij 1843.

De Post-Beambte,
A. P. TIRION.

BURGERLIJKE STAND.

PARAMARIBO, den 20 Januarij 1843.

Heden zijn in *ondertrouw* opgenomen: ABRAHAM GOMPERTS, zich noemende ABRAHAM GOMPERTS PAM en MIETJE GEORGE JACOB DAVIDS.

De Ambtenaar van den Burgerlijken Stand,
T. M. SCHOTBORGH.

Tweede Oproeping.

De *Commissie van Inschrijving en Vrijstelling* voor- en van de Schutterij, roept bij dezen op, alle vrije Mannelijke Ingezetenen, welke bewijsselijk aan *Paramaribo* woonachtig zijn, immers zich aldaar bewijsselijk ophouden, of hun verblijf hebben, voor zoo verre zij namelijk op den *eersten* dezer, den vollen ouderdom van *achttien* jaren bereikt hebben en hun *vijftigste* nog niet zijn ingetreden, welke niet reeds in de Schutterij zijn ingelijfd; van welken rang, staat of orde zij ook zijn mogen, zonder onderscheid of zij vermeenen mogten, al dan niet tot de vrijgestelden te behooren, met uitzondering nogtans van zoodanige, welke volgens art. 3 van het Reglement voor de Schutterij, gearresteerd den 31 December 1835 en 13 Mei 1836, van de persoonlijke dienst bevrijd of van schriftelijke *Finale Vrijstelling* van de Commissie, voorzien zijn.

Zij zal hare werkzaamheden vervolgen in het lokaal boven de *WEESKAMER*, op Maandag den 23sten dezer, van 's morgens 9 tot 11 uren, voor dezulken welke om wettige redenen verhinderd waren, op de eerste oproeping te compareren.

De voor de Commissie verschijnende, zullen de Letter en het Nummer hunner woonplaats en den naam der Straat, moeten opgeven.

Paramaribo, den 16 Januarij 1843.

Namens de Commissie voornoemd,
De Secretaris,
H. BENJAMINS.

ADVERTENTIEN.

Overgegeven op den 17den dezer, des ochtends ten *zeven* uren, eene *KOE*, welke tegen betaling van *Vanggeld* en *Kosten*, binnen *driemaal vier en twintig* uren kan worden overgenomen door dengenen, welke zich op eene behoorlijke wijze als Eigenaar doet kennen bij den Directeur op 's Lands Grond *Bonifacius*,

M. J. GELDERLIN.

Paramaribo, den 20 Januarij 1843.

SURINAAMSCHE MAATSCHAPPIJ VAN

Weldadigheid.

Op bekomene autorisatie van het HOOFD-BESTUUR, heeft de Commissie *E.*, de eer ter kennis van de belanghebbenden te brengen, dat de Rekening en Verantwoording, betreffende de Administratie der *SPAARBANK*, over den jare 1842, gereed ligt, ten huize den Penningmeester J. A. H. ARNZEN, alwaar de respective Deelhebbers, gedurende *acht* dagen van heden af, des middags van 12 tot 4 ure, van dezelve, inzage kunnen erlangen.

Paramaribo, den 17 Januarij 1843.

Op last der Commissie voornoemd,
De Secretaris,
P. FAERBER.

(2609) Wordt te koop aangeboden van de Plantaadje *Nieuw Hoop*:

(20) *Twintig* vaten Suiker.

Inschrijvings-billetten zullen worden aangenomen tot Maandag den 23sten dezer, des morgens om 11 uren, ten huize van den ondergeteekende, als wanneer dezelven zullen worden geopend, en het hoogste bod (mits goedgekeurd wordende) aangenomen.

Paramaribo, den 20 Januarij 1843.

S. WITTERING c. s. qq.

Te Koop:

Twee bekwame TIMMER-NEGERS. — Adres ter dezer Drukkerij. (2586)

Wed. N. Rijnbout

heeft in commissie ontvangen en biedt hare geëerde begunstigers mits *à CONTANT*, te Koop:

ELEGANTE ZIJDE-, KANTE- en STROOIJE DAMES HOEDEN, als ook voor MEISJES en KINDEREN. (2608)

Paramaribo, den 20 Januarij 1843.

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 18den dezer, het Schip de Drie Broeders, Kapt. H. J. Hubert, van Amsterdam, hebbende 61 dagen reis; Passagiers: de Heer D. Aletrino en Minderjarige Zoon Isaac.

Nieuwstijdingen.

Uittreksels uit de Nederlandsche Dagbladen tot en met 15 November 1842.

DUITSCHLAND.

BERLIJN, 6 November.

Uit Belgrado meldt men:

Ik maak van eene buitengewone gelegenheid gebruik om te berigten, dat de Porte op den 10den October de door de Serviers bewerkte afzetting van Michaël Obrenowitsch, den laatsten bey van Servië, bekrachtigd heeft, en tevens de verkiezing van Alexander Georgewitsch tot bey van genoemde provincie. De depeches, welke Kiamil-pacha tegelijk met deze berigten ontvangen heeft, zijn door den groot visier Rauf-pacha den 11den oct. onderteekend, op welken dag de koerier des avonds van Stamboul vertrokken is. In het begin van den brief des grooten heers heet het, dat de Porte zich al de berigten uit Servie heeft doen voorleggen, en de daar plaats gehad hebbende gebeurtenissen goedgekeurd. Het diploma voor den nieuwen vorst lag te Konstantinopel ter verzending gereed, en wordt spoedig hier verwacht. De eenige zendeling des grooten heers, in deze zaak, die dit diploma overbrengen moet, is tevens gemagtigd, uit de handen van den afgezetten vorst, Michaël, de zegels en verdere insigniën over te nemen, en dezelve den nieuw verkozene, bij het afleggen van den leen-eed, te overhandigen. Alexander Georgewitsch heeft dit berigt zonder bijzondere vreugde ontvangen, daar hij genoegzaam van zijne zaak zeker was; des te meer schijnen eenige hier wonende gezanten van Europesche hoven daardoor verrast te zijn. Dezen meenden, namelijk, dat de bemiddeling van den koerier uit Konstantinopel ofschoon ook al niet vermogend om het gebeurde ongebeurd te maken, toch ten minste zoo veel invloed zou hebben, om bij de Porte eenig nadenken te verwekken. Maar de Europesche diplomatie schijnt met de Porte van rol gewisseld te hebben, en zich van haar te laten verrassen. Men mag het voor zeker aannemen, dat de gezanten te Stamboul, bij het vertrek des Turksche koeriers, nog geen vermoeden, omtrent

het besluit der Porte gehad hebben, daar ook de hier verblijvende consuls niet de minste kennis bekomen hebben aangaande die zaak. Wat betreft tot persoonlijk karakter des tegenwoordigen vorsten, kan ik u niet veel zeggen, ofschoon ik hem persoonlijk ken, vermits ik niet in staat geweest ben, om hem in deze bijzondere gelegenheid gade te slaan. Evenwel vrees ik dat zij, die meenen, dat hij genoeg zelfstandigheid bezit, om tegenover Rusland zijne onafhankelijkheid te bewaren, geheel buiten den waard rekenen. Staatkundige plannen zijn, wel is waar, bij een achterhoudend en geheimzinnig mensch moeijelijk te beoordeelen, maar de zijnen schijnen mij toe meer eenen Russischen dan eenen Servischen geest te ademen.

— Van de Turksche grenzen meldt men:

Volgens tijdingen uit Jassy en Bucharest heeft het berigt van de Servische omwenteling in de beide vorstendommen eenen diepen en min of meer oproerigen indruk te weeg gebragt. Vele Bojaren waren wel genegen, iets dergelijks te ondernemen, wanneer er maar uitzigt op goed gevolg bestond; doch de invloed dezer heeren op het volk is te onbeduiden, en even zoo gering zijn hunne middelen. — De in het laatst van december te houden algemeene vergadering in Moldavie kan intusschen zeer belangrijk worden, en zijn er ernstige discussiën te wachten, waartoe voornamelijk aanleiding zullen geven de benoeming van eenen metropolitaan en de bestemming der geestelijke goederen, die zeer uitgebreid zijn, en welke men meer tot algemeen nut wenscht aangewend te zien.

— Het lijdt thans geen twijfel meer, dat het Russische gouvernement, in strijd met de tot hiertoe verspreide geruchten, de overeenkomst omtrent het uitleveren van deserteurs als geheel geeindigd beschouwt, en dan tot hiertoe gefungeerd hebbende grensbeambten bepaald bevolen heeft, om, van af 22 september, — den dag, waarop het verdrag eindigde — niemand, die hun van deze zijde als overtuigd van misdaad, (zelfs niet de deserteurs en belastingschuldigen) aangegeven werd, aan te nemen. De Russische regering weet zeer goed, welk bezwaar de 6000 deserteurs, op Pruissisch grondgebied bevinden, voor de onderdanen van deze zijde zijn. Zij laat de bewaking der grenzen nu meer dan vroeger aan onze commiesen over, welke, noodzakelijk, het overschrijden van gindsche naburen op alle mogelijke wijzen moeten trachten voor te komen, daar wij niet meer weten, wat wij met de overloopers zullen aanvangen. Van bovengenoemden maatregel des Russischen gouvernements, is aan onze beambten officiële kennis gegeven. Langs eene aanzienlijke grens van het groothertogdom Posen is de geheele linie door eene gemengde commissie bepaald geworden; waardoor zeker punt van verschil is uit den weg geruimd.

— Aan verscheidene officieren der Turksche garde is dezer dagen met veel gestrengheid een bevel van den grooten heer voltrekken, daar men hun, die, naar de wijze der Europische dandy's hun hoofdhaar tot eene onbetamelijke lengte hadden laten groeijen, onbarmhartig heeft geschoren en hun haar tot op een halven duim lengte gereduceerd.

ENGELAND.

LONDEN, den 7 November.

Een dagblad van Gloucester behelst het verhaal eener zoo afschuwelijke reeks van misdaden, dat men geneigd zou zijn daaraan geloof te weigeren, indien het niet door getuigen ware gestaafd. Zekere vrouw te Ruardeanhill, in Gloucestershire, heeft, namelijk, gedurende eene hevige ziekte door gewetensangst gedreven, aan haren geestelijke bekend, dat zij niet slechts, een jaar geleden, een door haar ter wereld gebragt kind, weinige dagen na de geboorte, door vergif had omgebragt, maar dat ook reeds vijf vroegere kinderen, allen van denzelfden man met wien zij buiten huwelijk zamenwoonde, door haar vermoord en met behulp van den onmenschelijken vader in stille begraven waren geworden. Op aanwijzing der plaats, waar zulks geschied zou zijn, heeft men dan ook werkelijk de lijkjes der zes ongelukkige slagtoffers gevonden. Tot hiertoe is geene uitspraak in de zaak gedaan, dewijl men nog nadere bijzonderheden wenscht te kennen.

Mengelingen.

VEELSCHRIJVERS. (*Polygraphen.*)

Lopez de Vega of Lope Felix de Vega Carpio verwierf, door zijne schriften, een vermogen van 150,000 dukaten. In Madrid bezochten de vreemdelingen hem als een wonder; als hij uitging, volgde het volk hem als een' Heilige. Het is onbegrijpelijk, hoe hij in zijne betrekkingen en beroepsbezigheden zoo verbazend veel kon schrijven, als hij inderdaad geschreven heeft. Er zijn meer dan vijftig kwartijnen Leerdichten en proza, en zesentwintig dramatische werken van hem gedrukt. Zesenzeventig deelen, en naauwelijks de helft van hetgeen hij geschreven heeft! hij zegt zelf: » hoewel er reeds veel van mij gedrukt is, zoo is het nog het kleinste gedeelte niet, van hetgeen nog gedrukt zou kunnen worden." Men telt achttienhonderd Tooneel- en Treurspelen, en vierhonderd Auto-Sacramentales van hem, die allen gespeeld zijn. Volgens zijne eigene opgave, schreef hij op elken dag vijf bladen (80 bladzijden). Men heeft uitgerekend, dat hij, volgens deze opgave, 13,003,325, en na aftrek van de weinige prozaische werken, en in verhouding der verzen, die op een gedrukt kwartoblad staan kunnen, 21,316.000 verzen moet geschreven hebben. Het is waar dat hij zoo spoedig werkte, dat één mensch hem met schrijven niet bij konde blijven. De beste verzen schreef hij sneller dan proza; hij las nooit iets over en streek nimmer iets door; want de tooneelspelers haalden hem zijne dramatische werken, waaraan hij slechts drie dagen, ja dikwijls slechts één' eenigen, bezig was, nog nat van onder de handen weg, en gaven hem onbezien de voor elk stuk bepaalde geldsom.

Hans Sach, een Duitscher, Neurenburg geboren en schoenmaker van beroep, leerde, te Munchen, van den beroemden Leonhard Nunnerbeck, de kunst om minnedichten te maken. — Gedurende de veertig jaren, waarin hij zich hieraan toewijdde, vervaardigde hij in zijne eigene levensbeschrijving verhaalt, 6048, zoo groote als kleine, gedichten. Zijn handschrift beslaat 34 folianten. Volgens eene geringe opgave schreef hij 116 allegorische vertellingen, 197 kluchtspelen, 59 fabelen, 64 vastenavondspelen, 52 wereldsche en 26 geestelijke spelen, 272 historien, 107 geestelijke en 144 gedichten van verschillenden inhoud.

De nu vergeten Parijsche Treurspeldichter Magnon was zulk een vlugge held in het dichten, dat hij een' gelukwensch bij den intogt van Lodewijk XIV, van 752 verzen in 10 uren vervaardigde. Hij werkte aan een groot Leerdicht: la Science Universelle genoemd. Toen hem iemand vroeg, wanneer het zou gereed zijn, antwoordde hij: » O, zeer spoedig: ik heb (N. B.) nog maar honderd duizend verzen te maken."

Het aantal van Kotzebue's Tooneelspelen beloopt 112. De Breinaalden, een zijner beste Blijspelen, begon en voleindigde hij in tweemal vierentwintig uren, wel te weten, dat hij buitendien nog at, zich met zijn huisgezin onderhield, bezoeken aflegde en niets van den gewonen slaaptijd afnam.

HET BOEK DER DWAASHEID.

Alhonsus V, bijgenaamd de Grootmoedige, was een der uitmuntendste Vorsten onder vele geleerde en bekwame Koningen, die den troon van Arragon bezeten hebben. Na den dood zijns Vaders, in 1416, erfde hij de kroon van Arragon, en na het overlijden van Johanna II, Koningin van Napels, die hem tot Zoon aangenomen had, ook de hare in 1435, ofschoon hij echter de laatste met het zwaard in de hand eerst in 1442 verkreeg. Hij vereenigde alzoo de rijken van Spanje, Napels en Sicilie. Prenatus, die hem de kroon van Napels betwist had, vlugtte intusschen naar Frankrijk, waar men hem begiftigde met de titels van Koning van Napels en Sicilie, van Jeruzalem, van Arragon, van Valencia, van Majorka, Hertog van Lotharingen en Bar, terwijl hij over geen voet gronds van dat alles te bestieren had. — Toen men Alphonsus eene lijst aanbood der edellieden, die eene zamenzwering tegen hem gesmeed en het op zijn leven toegelegd hadden, verscheurde hij dezelve, zonder ze eens in te zien. De oorlog voerde hij met menschelijkheid. Ook was hij een voorstander van kunsten en wetenschappen, en lokte de geletterden en kunstenaars, die uit Konstantinopel verdreven werden, naar zijn rijk. Van spilzucht en verkwisting was Alphonsus echter niet vrij te pleiten, en hij offerde aan fraaije paarden en rijtuigen belangrijke sommen op.

Eens reisde er zeker Geestelijke door Napels, die voor een geestig en vrolijk man gehouden werd, en een boek bij zich droeg, waarin hij alle dwaasheden der grooten zorgvuldig opteekende. Alphonsus hoorde niet van dezen man spreken, of hij gevoelde neiging, om den zonderlingen Geestelijke met zijn Boek der dwaasheid te zien; hij liet hem bij zich komen. »Ik ben nieuwsgierig te weten," zeide Alphonsus, » of ik ook in uw boek sta aangeteekend." — » Ik wil het wel eens nazien," antwoordde de Geestelijke, die het boek opende en doorbladerde, » o, ja! hier vind ik iets: » eene dwaasheid van Koning Alphonsus: » » hij heeft een Moor van zijn hof met 12000 Gulden naar Afrika gezonden, om fraaije paarden voor den Koning te koopen." " — » Wat? noemt gij dat eene dwaasheid?" vroeg Alphonsus. — » Wel zeker," was het antwoord, »is het eene dwaasheid, een Moor met zoo veel geld naar een vreemd land te zenden, want hij zal niet terugkomen." » En zoo hij dan evenwel eens met paarden of met het geld terug komt?" vervolgde de Koning." » O!" hernam de Geestelijke, » dan heb ik alleen maar den naam van uwe Majesteit door te halen en dien van den Moor in de plaats te zetten."

DE CLIëNT EN DE ADVOCAAT.

»Hebt gij uwe rekening aan uwe partij gezonden?" vroeg een advocaat aan zijnen cliënt. — » Wel zeker," was het antwoord. — » En wat zeide hij?" — »Hij zeide dat ik er mede naar den duivel kon loopen." — » Wel nu, en wat deedt gij toen?" — » Wel — ik kwam bij u.

GEDRUKT BIJ GEZUSTERS SERRES.